

BÀI VIẾT VỀ THẦY CÔ VÀ MÁI TRƯỜNG NHÂN NGÀY 20/11 CỦA TẬP THỂ LỚP 3C5

Ngày 20 tháng 11 đến rất gần, chúng em những học sinh Lớp 3C5 lại trào dâng những cảm xúc ấm áp, hương về những người thầy, người cô – những "người lái đò" tận tụy dành nhiều tình cảm cho chúng em .

Có một nghề bụi phấn bám đầy tay
Người ta bảo là nghề cao quý nhất
Có một nghề không trồng cây vào đất
Nhưng nở cho đời những đóa hoa thơm.

Thầy cô là những người đã dìu dắt chúng em. Từ chỗ chưa biết gì, chúng em dần dần biết chữ, biết đọc, biết viết, biết làm văn, làm toán, biết được bao nhiêu kiến thức. Thầy cô đã vun đắp ước mơ cho chúng em. Mọi người vẫn thường nói thầy cô là những người lái đò đưa học sinh qua sông. Mỗi khi năm học kết thúc là thầy cô đã đưa học sinh- những con đò cập bến. Hết chuyến đò này đến chuyến đò khác, thầy cô đã đưa biết bao nhiêu chuyến đò trong cuộc đời mình, biết bao thế hệ học trò đã được thầy cô dìu dắt. Công ơn của thầy cô thật là to lớn. Thầy cô là người đã dạy con nét chữ đầu tiên để rồi sau này, khi con

lớn hơn một chút, con mới hiểu sự ân cần của cô, khi cầm tay con uốn từng nét chữ không chỉ đơn thuần là dạy con biết viết, mà nét người của con cũng bắt đầu từ những nét chữ A,B,C. Tất cả những gì thầy cô làm là chỉ mong cho chúng em sẽ tốt hơn, trưởng thành hơn. Tình cảm thầy trò thân thiết, gắn bó, mang nặng nghĩa tình được ghi lại qua những bài thơ, bài ca thật giàu hình ảnh và xúc động. Nhưng có lẽ chân thành mộc mạc, tự nhiên nhất vẫn là những bài thơ, những bài vẽ của chúng em viết dành tặng thầy cô nhân ngày 20/11

